

UCHWAŁA Nr
RADY MIASTA ŚWINOUJŚCIE

z dnia r.

w sprawie nadania Honorowego Obywatelstwa Miasta Świnoujście

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515), § 5 i § 6 Statutu Gminy - Miasto Świnoujście przyjętego Uchwałą Nr LII/428/2009 Rady Miasta Świnoujście z dnia 26 marca 2009 r. (Dz. Urz. Województwa Zachodniopomorskiego z 2009 r. Nr 50, poz. 1247) oraz Uchwały Nr XII/83/2015 Rady Miasta Świnoujście z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie zasad i trybu nadawania Honorowego Obywatelstwa Miasta Świnoujście (Dz. Urz. Województwa Zachodniopomorskiego z 2015 r. poz. 3539), Rada Miasta Świnoujście uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się Honorowe Obywatelstwo Miasta Świnoujście Panu Lechosławowi Goździkowi.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miasta.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta

Joanna Agatowska

UZASADNIENIE

do „Honorowego Obywatelstwa Miasta Świnoujście”

Lechosław Goździk urodził się 21.01.1931 roku w Tomaszowie Mazowieckim. W najnowszej historii Polski zapisał się jako działacz polityczny, robotnik jeden z głównych bohaterów przesilenia politycznego 1956 roku. Dla nas, mieszkańców Świnoujścia był bliskim nam sąsiadem, który przez lata działał aktywnie na rzecz miasta i społeczeństwa Świnoujścia.

W powojennych latach zafascynowany przemianami politycznymi i odbudową kraju nader aktywnie uczestniczył w życiu politycznym pracując i podnosząc swoje kwalifikacje. Kolejne losy przywiodły go do Warszawy, gdzie pełnił funkcję I sekretarza Komitetu Zakładowego PZPR w Fabryce Samochodów Osobowych na Żeraniu. W październiku 1956 roku, w okresie przełomu politycznego stał się faktycznym przywódcą robotników Żerania i główną postacią ruchu robotniczego i inteligenckiego stolicy. Lechosław Goździk popierał wtedy Władysława Gomułkę, widząc w nim szansę na przeprowadzenie reform, chociaż sam miał zupełnie inną wizję Polski. Był zwolennikiem utworzenia rad robotniczych i liberalizacji stosunków w kraju. Gdy z czasem stał się dla władz niewygodny i w roku 1959 pozbawiony pracy, wyjechał do Świnoujścia, gdzie zajął się rybołówstwem. Tym zamknął etap życia znanego w kraju działacza politycznego okresu Października 1956.

Okres działania i pracy w Świnoujściu cechowała taka sama bezkompromisowość, a jednocześnie skromność i szacunek dla człowieka. Nabył tu z tzw. demobilu drewniany kuter i jako jeden z pierwszych w tamtym okresie rozpoczął pracę rybaka indywidualnego. Pokochał morze i ten wyjątkowo trudny zawód. W latach sześćdziesiątych, kiedy kolektywizowano rybołówstwo, był jedynym prywatnym armatorem w Świnoujściu. W środowisku rybaków i społeczeństwie miasta zdobył z czasem szacunek i uznanie. Wyrazem tego był wybór jego na prezesa Stowarzyszenia Rybaków Polskich. Przez lata z daleka od warszawskiego politycznego gwaru, tu budował nowe życie swoje i miasta, które wybrał. Był jednocześnie, jeszcze przed wyborem na prezesa Stowarzyszenia Rybaków Polskich, nieoficjalnym mężem zaufania i doradcą świnoujskich rybaków. Gdy nadeszły lata wielkich politycznych przemian, stał się ich aktywnym uczestnikiem w najbliższym mu środowisku. W latach 1990 - 1998 był przez dwie kadencje radnym i Przewodniczącym Rady Miejskiej w Świnoujściu. W latach 1998 - 2002 był radnym Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego i jego wiceprzewodniczącym. Pełniąc funkcję Przewodniczącego Rady Miejskiej imponował radnym prowadząc posiedzenia ze spokojem, kulturą osobistą i znakomitą przygotowaniem. Podobnie również w okresie działania w sejmiku cieszył się niekłamany szacunkiem i autorytetem jako kreatywny radny i uczciwy człowiek.

Po okresie ciężkiej choroby 28.05.2008 roku zmarł. Miał 77 lat. Jest pochowany na cmentarzu komunalnym w Świnoujściu. W maju 2009 r., w pierwszą rocznicę śmierci Lechosława Goździka, jego imieniem nazwano Bazę Rybacką w Świnoujściu.

Określenie zasług uzasadniających wyróżnienie kandydata:

- 1) jako przewodniczący Rady Miejskiej w Świnoujściu, poczynił wielkie zasługi dla ukształtowania właściwej roli samorządu terytorialnego,
- 2) będąc Prezesem Stowarzyszenia Rybaków Polskich, zabiegał o stworzenie możliwie najlepszych warunków pracy dla miejscowych rybaków. Poczynił również wielkie zasługi dla uratowania rybołówstwa przybrzeżnego i zalewowego w nowych, trudnych warunkach prawnych,
- 3) pracując w Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego konsekwentnie zabiegał o uwzględnienie Świnoujścia w planach inwestycyjnych podejmowanych przez władze centralne i wojewódzkie,
- 4) jako znany powszechnie działacz polityczny z lat przełomu 1956 roku, wybitny autorytet moralny, był faktycznie „wizytówką” Świnoujścia w skali kraju. Pozycję tą bardzo często wykorzystywał dla dobra miasta.